

ΤΟ ΔΑΣΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΤΖΙΥΡΚΑΣ

Μνήμη Σταύρου Κυπραγόρα

Πεῦτζιοι, ἐλιές τζιαὶ ἀντροκλιές
τζιαὶ τζιυπαρίσσια, τερατσιές
εὐκάλυπτοι τζιαὶ ἀθασιές,
ἀκακίες τζιαὶ σίννοι
σίεπάζον τές ποταμοσίές
τές δόμες, τές βουνοπλαγιές,
τοῦς λόφους τζιαὶ τές ἀγκολιές·
μὰ θάμμαν ποῦ ἐγίνειν;

Τζι' ἐπρασινίσαν τὰ βουνά,
τὰ ὄρη τζιαὶ τὰ παραρά
τζι' ἐδροσομύρισαν τοῦς λάς
ποῦ μιὰν μερκὰν ὡς ἄλλην;
Τζιαὶ γίναν χῶστρες τῶν πουλιῶν
παράδεισοι τῶν μελισσιῶν
τζι' ἀνασασμὸς καρκιῶν, ψυσιῶν
χαρὰ οὐλλης τῆς πλάσης;

Πάνω στῆς Τούμπας τὰ βουνά
τζιαὶ τὰ λαγκάδκια τὰ στενά
γεμάτα κώννους, πετριὰν
μὲ τὰ ποτάμια τ' ἄρκα
σίωνόστηκαν σγιὸν σφηκουκὰ
τὰ μαθητούθκια τὰ μισιὰ
μὲ μιὰν βουλῆν, μὲ μιὰν καρκιάν,
βουροῦν τὰ παλληκάρκα.

Σ'ιέριν μὲ σ'ιέριν νοῦς τ' ἄλλον
τιτὲ ὡς τὴν μοῦττην τοῦ βουνοῦ
τζι' ὡς τὰ στερνὰ τοῦ δειλινοῦ
τραβοῦν γάστρες τζιαὶ σίκλες.
Πότε φυτεύκουσιν δεντροά,
πότε φορτώνουνται γαστριὰ
πότε κλαδεύκουσιν κλωνιά,
πέγκους, καζουαρίνες.